

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-9, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

при участието на секретаря Славка Кр. Димитрова
като разглежда докладваното от Жаклин Комитова Търговско дело №
20211100901391 по описа за 2021 година
и за да се произнесе, взе предвид:

**ПРЕДЯВЕН Е ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 92, АЛ. 1
ОТ ЗЗД.**

Ищецът „ВМ Ф.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Лозенец“, ул. „****“, представлявано от М.С.М., съдебен адрес: гр. София, кв. „****“, е предявил на 14.07.2021 г. искова молба срещу ответника „П. Д.“ ООД, ЕИК *****.

В исковата молба се твърди, че „ВМ Ф.Д.“ ЕООД е търговско дружество, чиято основна дейност е свързана с доставка на храна и хранителни продукти от ресторанти до крайни клиенти.

На 01.06.2020 г. „ВМ Ф.Д.“ЕООД - наричано Изпълнител, е сключило „КОМИСИОНЕН ДОГОВОР ЗА ИЗВЪРШЕНИ КЕТЪРИНГ УСЛУГИ НА ХРАНА, ХРАНИТЕЛНИ ПРОДУКТИ“ с ответника „П. Д.“ ООД, наричано Възложител. Предметът на Договора е посочен в чл. 1, като съгласно него Възложителят възлага, а Изпълнителят приема срещу възнаграждение да извършва услуги по доставка на заявена храна и хранителни стоки от обект на Възложителя до крайният клиент. Транспортните разходи са за сметка на Изпълнителя. Цената, нейното определяне и сроковете за плащане са посочени в чл.2 от Договора. Цената за всяка една доставка от обект на Възложителя до крайният клиент включва два компонента - възнаграждение в размер на 3,00 /три/ лв. без ДДС и транспортна такса в размер на 1,99 без ДДС, 2,99 /два лева и 99 ст./ без ДДС или 4,99 /четири лева и 99 ст./ без ДДС в зависимост от разстоянието и района. Заявката се прави по телефона от служители на Възложителя, а служители на Изпълнителя получават от заведението и я доставят на посоченият адрес на клиента. В началото на всяка седмица страните изготвят справка за извършените доставки за предишната

седмица, Изпълнителят издава фактура и отчет и в 3 - дневен срок от нейното издаване Възложителят заплаща сумата по банковата сметка на Изпълнителя.

Договорът е сключен със срок от 1 година - от 01.06.2020 г. до 01.06.2021 г.

Условията за прекратяване на Договора са посочени в чл. 10: По взаимно съгласие между страните в писмена форма и едностранно от всяка една от страните с 3 месечно предизвестие в писмена форма.

Договорът е подписан от Л.А. - Управител на Възложителя /“П. Д.“ООД/ и от М.М. и В.Н. - Управители на Изпълнителя /“ВМ Ф.Д.“ ООД/.

В ситуацията на пандемична обстановка, възникнала от COVID-19, бизнесът с доставки на храни и хранителни продукти е отбелязъл значителен ръст. Заявките са били всекидневни, а страните съвестно и коректно изпълнявали своите задължения до месец февруари 2021 год.

В началото на месец февруари изненадващо са спрели заявките от страна на Възложителя. Тъй като същият е бил голям клиент на ищеца, това се отразило на финансовите му постъпления. Направен бил опит за контакт с ответника за изясняване на възникналата ситуация, но същият отклонявал всеки опит за среща под най- различни предлози и не желал да дискутира създадалата се ситуация.

В началото на февруари управителят на ищеца се срещнал с г-жа Л.А., за да се изясни създадалата се ситуация. Тя не желала да я коментира и заявила, че не дължи обяснение. Заявила, че в договора няма нито минимално количество заявки, нито някакво ограничение за поръчки от нейна страна. Заявила, че когато реши, ще продължи съвместната работа. Ищецът опитал да изясни каква е причината за спирането на заявките - дали се касае до недоволство от неговите услуги, проблем с цените за доставка или някаква друга причина. В крайна сметка г-жа А. заявила, че не желае повече да работи с ищеца и прекратила договора помежду им.

Прекратяването на договора с „П. Д.“ ООД довело до разрыв в отношенията между управителят М.С. и неговият партньор - съдружник и съуправител в ищцовото дружество - В.Н.. Последният заявил, че според него прекратяването на договора с ответника се дължи на М.С.. Допълнително заявил, че иска сам да се развива и желае да напусне дружеството. През месец март В.Н. прехвърлил неговият дял в дружеството на М. С. и той станал едноличен собственик на капитала и едноличен управител на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД. В.Н. вече си бил учредил собствено търговско дружество – „ВАД Д.“ ЕООД с ЕИК *****, със същия предмет на дейност както предишното. Дватама си разделили досегашните клиенти като ги информирали за това.

Скоро след това ищецът с изненада установил, че „ВАД Д.“ ЕООД е започнало да извършва доставките на храна и хранителни продукти на „П. Д.“ ООД.

Съгласно чл. 10, ал. 3, в случай, че някоя от страните прекрати договора без предизвестие, същата дължи обезщетение в рамките на тримесечните плащания, средно аритметично за една година назад.

За извършените доставки в периода 01.06.2020 г. - 04.02.2021 г., са били издадени от Изпълнителя следните 38 бр. фактури, а именно: Фактури № № 2000000001/10.06.2020 г.; 2000000007/18.06.2020 г.; 2000000009/25.06.2020 г.; 2000000011/02.07.2020 г.; 2000000013/ 09.07.2020 г.; 2000000015/16.07.2020 г.; 2000000017/ 22.07.2020 г.,

2000000019/30.07.2020 г.; 2000000021/06.08.2020г.; 2000000023/ 10.08.2020 г.,
*****/18.08.2020 г.; 2000000027/ 25.08.2020 г., 2000000037/17.09.2020
г., 2000000039/22.09.2020 г.; 2000000040/ 22.09.2020 г.,
2000000043/01.10.2020 г., 2000000045 / 01.10.2020 г.; 2000000049/06.10.2020
г., 2000000053/15.10.2020 г., 2000000054/ 15.10.2020 г.;
2000000059/22.10.2020 г., 2000000064/06.11.2020 г., 2000000066/12.11.2020 г.;
20000000103/ 13.11.2020 г., 20000000104/13.11.2020 г., 2000000106/19.11.2020
г.; 20000000111/ 26.11.2020 г., 20000000115/03.12.2020 г.,
2000000119/08.12.2020 г.; 20000000128/16.12.2020 г., *****/21.12.2020
г., 2000000075/ 28.12.2020 г.; 20000000130/06.01.2021 г., 2000000082/
12.01.2021 г., *****/19.01.2021 г., 20000000139/27.01.2021 г.,
2000000143 / 27.01.2021 г., 2000000147/04.02.2021 г.;

Фактурите са заплатени от Възложителят - общо изпълнени за 8 месеца
от 01.06.2020 г. до 04.02.2021 г. са заявки в размер на 185 093.65 лв. с ДДС.

Заявките средно аритметично за 1 месец са в размер на 23 136,70 лв.

Съгласно чл. 10, ал. 3, в случай, че някоя от страните прекрати договора
без предизвестие, същата дължи обезщетение в рамките на тримесечните
плащания, средно „аритметично“ за една година назад.

Тримесечният размер на сумата, заплатена по изпълнените заявки,
средно аритметично за периода 01.06.2020 г. - 04.02.2021 г. е в размер на 69
410,12 лв.

Ищецът моли да бъде постановено решение, с което да бъде осъдено
„П. Д.“ ООД да заплати на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД **обезщетение в размер на 69
410,12 лв., представляваща договорна неустойка в чл. 10.3 от сключения
между страните комисионен договор за извършени кетъринг услуги на
храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г., поради прекратяване от
страна на ответника на договорните отношения без предизвестие и в
нарушение на договорените условия за прекратяване на договора.**

Ищецът моли да му бъде присъдена законната лихва върху главницата
от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както
и да му бъдат присъдени направените по делото разноски.

С молба от 10.08.2021 г. ищецът „ВМ Ф.Д.“ ЕООД, ЕИК ***,
представлявано от М.С.М., във връзка с дадените му указания с Разпореждане
на съда № 679/19.07.2021 г. е посочил съгласно чл. 127, ал. 4 ГПК и във
връзка с предявения осъдителен посочва банкова сметка за плащане: „ВМ
Ф.Д.“ ЕООД с ЕИК *****. Банка: Първа инвестиционна банка; Сметка: BG
04FINV91501017438389, SWIFT КОД: FINVBGSF;**

Уточнява се, че договорът е прекратен от ответника (неговият
управител и предствител Л.А.) в началото на февруари 2021 г., на среща
която се е състояла пред ресторанта на ответника - „Л.П.“ в гр. София, бул.
„Никола Вапцаров“ /на тенис кортове М./. На срещата г-жа А. изрично е
заявила, че не желае да работи с „ВМ Ф. Д.“ ООД и прекратява сключения
между страните договор от 01.06.2020 г. Това нейно изрично волеизявление е
прието като основание за прекратяване на договора, още повече, че
представляваното от нея дружество „П. Д.“ ООД от началото на месец
февруари е преустановило заявката за доставка на храна и хранителни
продукти, какъвто е бил предметът на договора. Прекратяване на договора в
писмен вид не бил получаван.

Ответникът „П. Д.” ООД, ЕИК *****, със седалище и с адрес на управление: гр. София, район „Лозенец”, бул. „****”, представлявано от управителя А. Л., чрез пълномощника си адв. Д. К., вписана в САК, съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „****”, тел. *****, Адвокатско дружество „Г.И. П.”, е депозирал на 16.11.2021 г. отговор на исковата молба, в който заявява, че се противопоставя и оспорва изцяло исковата претенция по основание и размер.

Счита иска за допустим, но неоснователен и недоказан, поради което моли да бъде отхвърлен.

Ответникът не оспорва, че между „П. Д.” ООД, като възложител и ищеца „ВМ Ф.Д.” ЕООД, като изпълнител е бил сключен Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г. с посочен в неговия чл. 1 предмет за извършване на услуги по доставка на заявена храна и хранителни стоки от обект на Възложителя до крайния клиент.

Не оспорва, че Възложителят е възлагал на Изпълнителя изпълнението на отделни поръчки за доставка на заявена храна на клиенти на Възложителя.

Не оспорва, че по силата на сключения между страните Комисионен договор страните са изпълнявали задълженията си, като не са имали възражения относно изпълнението си. За извършените услуги Възложителят е заплащал дължимото в срок.

Ответникът оспорва, че претендираната сума за неустойка се дължи от Възложителя, доколкото Комисионният договор между страните не е прекратяван.

Оспорват се твърденията за среща пред ресторанта на ответника „Л.П.” на която е заявено прекратяване на Комисионния договор и нежелание за работа с ищцовото дружество. Твърди се, че възложителят не е правил каквото и да е волеизявление за прекратяване на Комисионния договор.

Изразено е становище, че изложеното относно разрива в отношенията между съдружниците във „ВМ Ф.Д.” ЕООД не е относимо към настоящия иск, както и приложените фактури за плащане на куриерски доставки.

Възложителят е предоставял хиляди поръчки на месец, което предопределя и сериозно отношение от страна на Изпълнителя. Въпреки това към края на месец януари Възложителят е бил информиран, че Изпълнителят към края на януари е освободил всичките си служители. Въпреки липсата на персонал от страна на Изпълнителя, Възложителят е изчакал той да организира дейността си, като не е прекратил/развалил писмено Комисионния договор.

В отговора се посочва, че видно от уговореното в Комисионния договор между страните, Възложителят - „П. Д.” ООД няма договорни задължения да възлага ежемесечно или ежедневно услуги по доставки на Изпълнителя. Договорената цена също е определена за всяка отделна доставка, а не месечна абонаментна сума. Съгласно чл. 5 от Договора, Изпълнителят няма право да отказва вече генерирана в системата (получена) поръчка, но за Възложителя няма уговорено задължение за подаване на поръчки към Изпълнителя. Поради това твърденията на молителя в исковата молбата са неоснователни, тъй като не са подкрепени от приложените към исковата молбата писмени доказателства - нито за задължение на ответника да подава задължително към

Изпълнителя ежесечни поръчки, нито е налице (както е заявил ищецът в молба с вх. № 12323/10.08.2021г.) писмено изявление на „П. Д.“ ООД за едностранно и без предизвестие прекратяване на Договора.

Липсва задължение на Възложителя да възлага поръчките само към Изпълнителя по Комисионния договор, с оглед на което и ответникът не е нарушил свое договорно задължение.

Отрича се Възложителят да е направил никакво изявление за едностранно прекратяване на Комисионния договор, с оглед на което ответникът счита, че не е нарушил договорна клауза, а исковата претенция за неустойка е неоснователна.

Ответникът счита, че „П. Д.“ ООД не дължи заплащане на претендираната парична сума, тъй като комисионният договор, сключен между „П. Д.“ ООД и „ВМ Ф.Д.“ ЕООД не е прекратяван чрез устно или писмено волеизявление. Ищецът сам е признал в настоящото производство факта на липса на писмено изявление от страна на Възложителя. Съгласно чл. 293, ал. 2 от ТЗ, изявлението по прекратяването на търговската сделка е нищожно, ако не е отправено в установената от закона или от страните форма. Поради това, след като в чл. 10 от Комисионния договор между Страните е уговорена писмена форма за действителност на изявлението за прекратяване/отказ от този договор, то същият не е прекратяван/развалян до изтичане срока на договора. Поради това Комисионният договор е обвързвал страните до 30.05.2021 г.

Съгласно нормата на чл. 293 от ТЗ, приложима към процесната търговска сделка, когато сключването или изменението на договора не е направено в установената от закона или от страните форма, същото се счита за нищожно. В този смисъл, дори да се приеме невярното твърдение на Ищеца че е направено устно изявление за прекратяване на Комисионния договор, то предвид уговорената писмена форма за действителност на изявленията между страните, същото би било нищожно.

Ответникът оспорва и размера на претендираната неустойка. Прилага таблица с изчисления, съгласно приложените от ищеца фактури, съгласно която средномесечния размер е 20 565,97 лева, а тримесечния размер е 61 697,91 лева. Ответникът заявява, че не се противопоставя на приемането на писмените доказателства, посочени в приложенията на исковата молба, освен на Фактури с № № 2000000139/27.01.2021 г. и 20000000147/04.02.2021г., тъй като същите не са отразени в счетоводството на ответника, т.е. не са приети от същия.

Претендира се присъждане на направените от ответника „П. Д.“ ООД съдебни разноски, включително за адвокатско възнаграждение.

Ищецът „ВМ Ф.Д.“ ЕООД, ЕИК ***, е депозирал на 28.01.2022 г. допълнителна искова молба, с която поддържайки първоначално заявеното, взема отношение по становището на ответната страна.**

Ответникът „П. Д.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и с адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, бул. „****“, представлявано от управителя А. Л., е депозирал на 25.02.2022г. отговор на допълнителната искова молба, в който е заявил, че поддържа оспорването на исковата претенция по основание и размер, както и че поддържа твърдението си, че

искът е неоснователен и недоказан.

С Определение от 12.10.2022 г., съдът, по молба на Ищецът, „ВМ Ф.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, на основание чл. 214, ал.1, пр. 3 от ГПК е допуснал изменение на иска чрез намаляване размера на исковата претенция от 69 410.12 лева на 67 907.85 лева, като производството за сумата от 1 502.27 лева е прекратено при условията на чл. 233 от ГПК - частичен отказ от иска.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на молителя, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

По делото е приет като доказателство Договор от 01.06.2020г., сключен между „П. Д. ООД, ЕИК *****, като ВЪЗЛОЖИТЕЛ от една страна, и „ВМ Ф.Д.“ ООД, ЕИК *****, в качеството му на ИЗПЪЛНИТЕЛ. Съгласно чл. 1 от Договора - Възложителят възлага, а Изпълнителят приема срещу възнаграждение услуги по доставка на заявена храна и хранителни стоки от обект на Възложителя до крайният клиент. Договорът е за комисионното възнаграждение по всяка доставка на хранителни продукти, напитки, безалкохолни напитки и консумативи, които се приемат от Възложителя в опакован вид и се предават в същият вид на крайният клиент. Транспортните разходи са за сметка на Изпълнителя. Цената, редът и сроковете на плащане са уговорени от страните в чл. 2.

Договорът е влязъл в сила от 01.06.2020 г. и е със срок на действие 12 месеца. (чл.4).

Според чл. 10 от него, договарът се прекратява в следните случаи: 1. по взаимно съгласие на Страните, изразено в писмена форма; 2. Едностранно, от всяка една от страните, с 3 месечно предизвестие, изразено в писмена форма. **При прекратяване на договорните отношения без предизвестие, всяка от страните дължи обещетение в рамките на тримесечните плащания, средно аритметично за една година назад (чл.10.т.3).**

Безспорно между страните е обстоятелството, че в периода 01.06.2020 г. - 04.02.2021 г. са били извършени заявки, във връзка, с които са били издадени фактури от Изпълнителя, съответно – заплатени от Възложителя следните Фактури № №, а именно: 2000000001/10.06.2020 г. за сумата 4 126,14 лв. с ДДС; 2000000007/18.06.2020 г. за сумата 4 321,02 лв. с ДДС; 2000000009/ 25.06.2020 г. за сумата 3 864,69 лв. с ДДС; 2000000011/02.07.2020 г. за сумата 3 941,57 лв. с ДДС; 2000000013/09.07.2020 г. за сумата 4 444,60 лв. с ДДС; 2000000015/16.07.2020 г. за сумата 2 496,32 лв. с ДДС; 2000000017/22.07.2020 г. за сумата 2 634,57 лв. с ДДС; 2000000019/ 30.07.2020 г. за сумата 2 272,07 лв. с ДДС; 2000000021/06.08.2020 г. за сумата 2 201,40 лв. с ДДС; 2000000023/10.08.2020 г. за сумата 4 442,27 лв. с ДДС; *****/18.08.2020 г. за сумата 4 657,94 лв. с ДДС; 2000000027/25.08.2020 г. за сумата 4 618,48 лв. с ДДС; 2000000037/17.09.2020 г. за сумата 5 508,82 лв. с ДДС; 2000000039/ 22.09.2020 г. за сумата 4 973,04 лв. с ДДС; 2000000040/22.09.2020 г. за сумата

2 755,60 лв. с ДДС; 2000000043/01.10.2020 г. за сумата 5 493,02 лв. с ДДС; 2000000045/01.10.2020 г. за сумата 2 755,60 лв. с ДДС; 2000000049/06.10.2020 г. за сумата 2 755,60 лв. с ДДС; 2000000053/ 15.10.2020 г. за сумата 5 902,69 лв. с ДДС; 2000000054/15.10.2020 г. за сумата 2 755,60 лв. с ДДС; 2000000059/22.10.2020 г. за сумата 5 694,25 лв. с ДДС; 2000000064/06.11.2020 г. за сумата 3 638,47 лв. с ДДС; 2000000066/12.11.2020 г. за сумата 5 821,18 лв. с ДДС; 2000000103/ 13.11.2020 г. за сумата 5 851,25 лв. с ДДС; 2000000104/13.11.2020 г. за сумата 3 675,60 лв. с ДДС; 2000000106/19.11.2020 г. за сумата 5 720,56 лв. с ДДС; 2000000111/26.11.2020 г. за сумата 5 991,25 лв. с ДДС; 2000000115/03.12.2020 г. за сумата 5 974,80 лв. с ДДС; 2000000119/ 08.12.2020 г. за сумата 7 424,53 лв. с ДДС; *****/16.12.2020 г. за сумата 7 494,18 лв. с ДДС; *****/21.12.2020 г. за сумата 7 538,39 лв. с ДДС 2000000075/28.12.2020 г. за сумата 4 742,02 лв. с ДДС; 2000000130/06.01.2021 г. за сумата 6 807,58 лв. с ДДС; 2000000082/ 12.01.2021 г. за сумата 7 301,18 лв. с ДДС; *****/19.01.2021 г. за сумата 7 611,41 лв. с ДДС 2000000139/27.01.2021 г. за сумата 2 041,73 лв. с ДДС; 2000000143/27.01.2021 г. за сумата 7 261,67 лв. с ДДС; 2000000147/04.02.2021 г. за сумата 7 582,56 лв. с ДДС.

В отговор на издадено съдебно удостоверение, по делото е постъпило писмо **Изм. № на НАП 1124-00-934/11.04.2022 г.**, видно от което за периода м.01.2021 г. до м.06.2021 г., след извършена справка в информационната система на НАП и в досието на същото не са установени данни за извършена ревизия на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД. Дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 26.11.2021 г. на основание чл. 176 от ЗДДС. С цитираното писмо е предоставена още заверена справка за актуално състояние на всички действащи трудови договори, като действащите общо 7 на брой трудови договори са били прекратени на 01.02.2021 г.

За изясняване на спорни въпроси, по искане на страните, в производството е допусната, изслушана и приета ССЧЕ, чието заключение съдът възприема изцяло като обективно и компетентно дадено.

Видно от заключението общият размер на заплатените суми от „П. Д.“ ООД на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД по процесния Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г. във връзка с изпълнени заявки от изпълнителя за периода от 01.06.2020 г. до 04.02.2021 г. вкл. и издадените по него фактури **възлиза на 203 723,55 лв.**

Средно аритметичния сбор на платените от „П. Д.“ ООД на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД по Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г. за периода от 01.06.2020 г. до 04.02.2021 г. включително **за един месец възлиза на 22 635,95 лв.**

Средно аритметичния сбор на платените от „П. Д.“ ООД на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД по Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г. **за три месеца възлиза на 67 907,85 лв.**

При „П. Д.“ ООД като възложител от издадените му от „ВМ Ф.Д.“ ЕООД като изпълнител данъчни фактури за стойността на извършените от изпълнителя услуги за периода от 01.06.2020 г. до 04.02.2021 г. вкл., на основание Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна и хранителни продукти от 01.06.2020 г. на стойност 203 893,67 лв., са

осчетоводени като задължение по с/ка 401 „Доставчици“, аналитичната артида на „ВМ Ф.Д.“ ЕООД описани при отговора на първа задача с **изключение на фактура с № 2000000139/27.01.2021 г. на стойност 2 041,73 лв., върху която фактура е отбелязано, че плащането е в брой. Записаното основание във фактурите е „доставка на храна“.**

При „ВМ Ф.Д.“ ЕООД като Изпълнител, издадените от него данъчни фактури на възложителя „П. Д.“ ООД за стойността на извършените от изпълнителя услуги за периода от 01.06.2020 г. до 04.02.2021 г. включително на основание Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г. на стойност 203 893,67 лв. са осчетоводени по с/ка 411 „Клиенти“, аналитичната партида на „П. Д.“ ООД като вземане от възложителя, с изключение на следните фактури: № 20000000029 от 01.09.2020 на стойност 4 868,83 лв.; 20000000031/09.09.2020 г. на стойност 5 332,49 лв.; 20000000050/06.10.2020 г. на стойност 5 813,00 лв.; 20000000064/06.11.2020 г. на стойност 3 638,47 лв.; 20000000066/ 12.11.2020 г. на стойност 5 821,18 лв.; 2000000111/26.11.2020 г. на стойност 5 991,25 лв.; 2000000143/27.01.2021 г. на стойност 7 261,67 лв., или общо - 38726,89 лв.

Според експертното заключение - Средно аритметичния сбор за месец на издадените от „ВМ Ф.Д.“ ЕООД на „П. Д.“ ООД данъчни фактури по Комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г. за периода от 01.06.2020 г. до 04.02.2021 г. вкл., **възлиза на 22 654,85 лв.**

В резултат на възложените задачи и след извършена проверка, експертизата е установила, че Ищецът в процеса „ВМ Ф.Д.“ ЕООД е деклариран издадените от него данъчни фактури на „П. Д.“ ООД в Дневниците за продажби по ЗДДС, с изключение на 7 бр. фактури, изброени в заключението.

По делото са изслушани свидетелски показания.

При разпита си в съдебно заседание от 12.10.2022 г. свидетелката на ищеца - Ц.П.М., е заявила, че живее на семейни начала с управителя на ищцовото дружество М.М.. Поради това познава дейността фирма „ВМ Ф.Д.“ ЕООД. Знае и за „П. Д.“ ООД, която е пицария, с която М.М. е имал договор за изпълнение на доставки на храна. Договорът е бил за изпълнение на доставките на храна от пицариите. Според свидетелката, договорът, сключен през юни месец 2020 г., е бил прекратен от страна на П. Д. през м. февруари 2021 г., като преди това е било прекратено подаването на поръчки. М.М. ѝ е казал, че няма поръчки и че трябва отиде до заведението и да провери какво се случва. Свидетелката е била заедно с него. Когато М.М. я е попитал какво се случва и защо не се подават поръчки. Според свидетелката управителката на П. Д. е била нервна, видимо не е желала този разговор, не и е било приятно и е искала той да не се състои. М. е бил настоятелен и я е попитал защо не получава никакви поръчки, какво се случва, все пак имали договор. Управителката на П. Д. му отговорила, че това го решавала тя, не бил моментът, че сега няма да говори, както и че ще го потърси, когато прецени. М. възразил, че те били в отношения, че ангажиментът е ежедневен и попитал какво се случва. Управителката на П. Д. отговорила, че прекратява отношенията и че тя решавала това. Свидетелката заявява, че е била близо и е чула лично всичко, което управителката на П. Д. казва.

Свидетелят на ответната страна - В.С.Н., заявява, че е бил съдружник във „ВМ Ф. Д.“ ООД. Около средата на януари е решил да прекрати взаимоотношения със своя колега поради техни лични причини и от 01.02.2021 г. са се разделили официално при запазени добри отношения. Разделили са си и заведенията, които са държали дотогава като свидетелят е поел своите, а съдружникът му - неговите. Ресторантът на П. Д., който е на тенис кортове „М.“ е останал към свидетеля. Това е било между тях. И трите „Леоса“ останали при свидетеля Н. (това са три бранда на ЛЕО, три различни заведения плюс още едно друго).

По отношение процедурата за поръчките, свидетелят заявява, че същата е следната: влизат поръчките през платформите - TAKEAWAY, GLOVO и други, които са частни. Там е имало назначен диспечер, който е разпределял поръчките и съответно ги е давал на самите куриери, които са били към самото заведение. Към 01.02.2021 г. свидетелят все още е бил съдружник във фирмата. Не я е бил прехвърлил на М.М..

Свидетелят твърди, не е присъствал на разговор за прекратяване на сключения договор за доставка с П. Д.. М. не му е споменавал да е имал разговор с Л.А.. В началото, когато са стартирали фирмата са имали ясна уговорка - свидетелят да се занимава с организацията на работа вътре в самите заведения, а М. да се занимава със счетоводството, т.е. оформянето на заплати, издаване на фактури на партньорите и със самото счетоводство. Н. се е занимавал само с организационната работа. В показанията си свидетелят заявява, че предметът на дейност на неговата фирма е същия. Тя се казва ВАТ Д.. Той е поел доставката на т.нар „Леоси“ към настоящия момент.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Съдът е сезиран с претегия за заплащане на сумата в размер на 67 907.85 лв. (след направеното от ищцовата страна изменение на иска) - неустойка, с основание чл. 10, т.3 от Договор с дата 01.06.2020г.

По същността си, неустойката е форма на договорната отговорност, която обезпечава изпълнението на конкретно задължение и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват, т.е. тя засяга правната сфера на неизправната страна. Разгледана като съглашение неустойката установява предварително размера на обезщетението за вредите, които кредиторът би претърпял в случай на неизпълнение, но не го ограничава и лишава от възможността да търси и обезщетение за вреди над тези, които неустойката покрива.

Отговорността за заплащане на договорна неустойка възниква при наличието на три предпоставки, които са елементи от сложния фактически състав: **1.** валидно договорно задължение; **2.** неизпълнение на задължението; **3.** уговорка за плащане на неустойка поради неизпълнение на договорното задължение. При уважаването следва да липсват и предпоставки, изключващи отговорността на длъжника за неустойка.

Безспорно в процеса е обстоятелството, че между страните е възникнала и е съществувала действителна облигационна обвързаност, с предмет, установен в чл.1 от Договора от 01.06.2020 г., чийто предмет е доставка на заявена храна и хранителни стоки от обект на Възложителя до крайния клиент. Договорът е влязъл в сила от 01.06.2020 г. (чл.2) и е със срок на действие 12 месеца. (чл.4).

Видно от съдържанието ѝ, процесната връзка разкрива особеностите на комисионен договор, по силата на който едно лице (довереник/комисионер) се задължава срещу възнаграждение по поръчка на друго лице (доверител/комитент) да извърши от свое име и за сметка на доверителя една или повече сделки. Правоотношението се развива между две страни - комисионер и комитент. Комисионерът се задължава от свое име срещу възнаграждение да сключи една или няколко сделки. Предмет на комисионния договор е сключването на тези сделки. Те се означават като изпълнителни сделки - могат да бъдат различни (в конкретния случай доставка на стоки на трети лица). Тези сделки комисионерът извършва от свое име и за сметка на доверителя. По комисионния договор комисионерът трябва да изпълни нареждането такова, каквото доверителят е дал, с грижата на добрия търговец. Той трябва да се съобразява и с допълнителните нареждания на доверителя в хода на изпълнението на поръчката. Комисионерът трябва да изпълни задълженията и да упражнява правата по изпълнителната сделка до прехвърлянето им на комитента и е длъжен да даде отчет на комитента за сключената сделка.

От своя страна доверителят (комитентът) е длъжен да приеме резултата от изпълнителната сделка, да плати разумните разноси, които са във връзка с договора, да плати възнаграждение, което е независимо от изпълнението на сделката от третото лице. Възнаграждението се означава като комисионна и е процент от изпълнителната сделка, може и твърда цена, но е недопустимо да се уговори като разлика в цените.

Ако друго не е предвидено в договора, **комисионерът няма право да се откаже от изпълнението на приетата поръчка**, освен при прекратяване на договора поради неизпълнение от доверителя. **Прекратяването става писмено**, като комисионният договор остава в сила две седмици от деня, в който доверителят е получил съобщението на комисионера за отказа да изпълни поръчката. Комисионерът има право да получи възнаграждение за всичко, което е извършил и обезщетение за направените разходи.

От своя страна, **доверителят също разполага с възможност да оттегли поръчката**, защото договорът се сключва в негов интерес. Това е възможно само ако комисионерът не е изпълнил всичко по договора. В този случай, комисионерът има право на възнаграждение за направените разходи до момента на оттеглянето. В тежест на доверителя е в едномесечен срок да се разпoredи с вещите, които са у комисионера. **В съответствие с чл. 348, ал.2 от ТЗ разпоредбите на договора за поръчка се прилагат съответно към отношенията между доверителя и комисионера, доколкото в глава 24 от ТЗ не е предвидено друго.**

В настоящото производство, валидността на договорната връзка между страните не е спорна. Няма спор и за това, че за периода сключването на договора до края на м.01.2021 г. всяка от страните е изпълнявала точно насрещните си задължения по него.

Видно от разпоредбата чл. 10 договорът се прекратява в следните случаи: по взаимно съгласие на Страните, изразено в писмена форма; съответно - едностранно, от всяка една от страните, с 3 месечно предизвестие, изразено в писмена форма.

В случая, исковата претенция е основана на чл. 10.3 от Договора, а именно - претендира се уговореното обезщетение за едностранно

прекратено правоотношение без предизестие, чрез отправено от ответната страна устно изявление.

С оглед процесуалните позиции на страните, основните спорни въпроси, повдигнати в процеса, касаят прекратяването на договорната връзка и по конкретно – дали такова изобщо е налице преди изтичане на уговорения срок за действие на договора, съответно – каква е валидността на евентуално отправеното едностранно устно уведомление без предизвестие.

За установяване факта на прекъснатата договорна връзка, както и за начина, по който същият е настъпил, ищцовата страна се позовава разпита на с в. Ц.М.. Показанията на свидетелката обаче, предвид заявената ѝ в производството обвързаност с ищцовата страна – и по-конкретно обстоятелството за съвместното ѝ съжителство с управителя на дружеството, съдът цени в хипотезата на чл. 172 от ГПК. Показанията преповтарят фактическите твърдения, изложени в исквата молба, но остават без потвърждение от други доказателства, събрани по делото.

Същевременно, същите са в противоречие с показанията на свидетеля В.Н., които съдът кредитира предвид следното:

Видно от данните обявени в ТРРЮЛНЦ към АВп по партидата на ищцовото дружество, към месец февруари 2021 г., „ВМ Ф.Д.“ е с организационна форма ООД, като лицата М.М. и В.С.Н. са притежавали дружествените дялове от капитала му, като едновременно с това същите са били и негови управители, при представителна власт - само „заедно“. От показанията на св. Н., който към процесния период е все още съдружник и управител на „ВМ Ф.Д.“ ООД, същият не е бил уведомяван нито за проведена среща между другия управител М.М. и Л.А., нито за наличието обстоятелствата за прекратяване на Договора от 01.06.2020 г. Междувременно, обстоятелството за провеждане на такава среща е отречена и от страна на Л.А. – представляваща ответното дружество.

Поради това съдът намира, че извън показанията на св. М., по делото липсват други доказателства, установяващи провеждането на среща между М.М. на съответния ден, месец, година и място и потвърждаващи съдържанието на евентуално проведения разговор между участвалите в него лица.

Дори и да се приеме, че към сочения момент – т.е. началото на м.02.2021 г. (без конкретна дата) е била реализирана среща между М.М. и Л.А., управител на „П. Д.“ ООД, следва да се посочи, че липсва валидно обвързване на страните с резултатите от същата. Това следва от нормата на чл.141 ал.2 от ТЗ, тъй като начинът на овластяване, приет от съдружниците на „ВМ Ф.Д.“ ООД към този момент, ограничава самостоятелно осъществяването от името и за сметка на дружеството правни действия - в това число получаване на насрещни волеизявления при липсата на доказателства за тяхното свеждане до знанието, респективно – приемането им и от другия управител.

Същевременно, видно от договореното между страните, Възложителят не е бил обвързан със задължение за ежедневно или някаква друга вид периодичност и интензивност да възлага на поръчки по смисъла на чл. 1 от Договора. Поради това, липсата на такива в периода от м.02.2021 г. до изтичане срока на действие на договора, не обоснова извод за предсрочно прекратяване на съществуващото правоотношение, а още по-малко в сочената

от ищеца хипотеза

Напротив, съмнения в основателността на ищцовите твърдения поражда наличието на данни за липсата на ресурси във връзка с изпълнение на задълженията му преди твърдяното от него прекратяване на процесния договор. Видно от представената по делото Справка на НАП на 01.02.2021 г., ищцовото дружество е прекратило всички действащи до тази дата трудови договори и е освободило своите служители. Посоченото обстоятелство поставя под съмнение възможността на изпълнителя да организира работа си, така че тя да отговоря на заложения в договора принцип - полагане грижата на добрия търговец. Безспорно е, че предметът на процесния договор е специфичен, а именно доставка на заявена храна и хранителни стоки от обект на Възложителя до крайният клиент. Така посоченото предполага физическа ангажираност на съответния ресурс (брой персонал), които в съответствие с установената от показанията на св. Н. организация при възложената работа, да е на разположение в обектите на Възложителя.

Освен това, ищецът не сочи как или по какъв друг начин, извън липсата, съответно - прекратените договори със служителите му, заемащи длъжности като фактически доставчици и диспечери, е бил в готовност на изпълнява, както сам твърди, ежечасовите поръчки на Възложителя след 01.02, поради което намаления интензитет на поръчките, съответно – липсата на такива, съдът възприема като ответна последица от възможностите на Изпълнителя, уредени чл.4 от Договора.

В допълнение към направеното до момента изложение следва да бъде отбелязано още и следното:

Принципно търговските сделки са неформални, като формата за действителността им е определяща само ако е предвидена в закон. За разлика от гражданското право, където подписът е част от формата на правната сделка, в търговското право писмената форма се смята за спазена, ако волеизявленията са записани по технически начин, който позволява да бъдат възпроизведени (чл. 293, ал. 4 от ТЗ). Тъй като нормата е диспозитивна, ТЗ допуска страните да уговорят форма за действителност на сключената между тях сделка, за което е необходимо да е налице взаимното им съгласие в писмен вид, при поставяне на подписите на договарящите страни.

Съгласно чл. 293, ал.2 от ТЗ уговорената форма трябва да се спазва **и при изменение, респ. прекратяване на сделката**. Последиците от неспазването на формата разкриват специфики спрямо гражданското право. В търговското право неспазването ѝ не води автоматично до нищожност. За да се счете за нищожна дадена сделка, е необходимо страната, която се позовава на тази нищожност, да е оспорила действителността на своето волеизявление.

По отношение на процесния договор няма нормативно изискване относно формата му за действителност. По волята на страните обаче, съгласието им във връзка със сключването на същия е било обективизирано писмено. Отново, по взаимната им воля, видно от разпоредбата на чл. 10, т.1 и т.2 е уговорено, че за прекъсване на връзката преди изтичане на срока и без последици за страните, е необходима писмена форма, както ако е налице взаимно съгласие, така и при едностранното прекратяване на договорната връзка с предизвестие в рамките на определен срок. Систематичното тълкуване на разпоредбата на чл. 10, т.3 сочи нейното логическото значение като продължение в контекста на предходните т.1 и т.2 от чл. 10. В този

смисъл и макар, същата да обективира в себе си единствено последиците от прекъсване на договорна връзка в хипотеза на едностранно изявление без предизвестие, от съдържанието ѝ не може да бъде изведен извод, че за валидността на самото изявление страните са откrekli изискването за писмена форма.

Предвид така възприетото, с оглед явната позиция на ответната страна в посока недействителност на соченото като изходящо от нея едностранно устно волеизявление и при липса на доказателства за обратното, на основание чл. 293, ал.2 от ТЗ, съдът приема, че евентуално доказаното едностранно устно отправено уведомление без предизвестие би било нищожно, поради което същото не би довело до валидно прекъсване на договорната връзка между страните, а в този смисъл – до настъпване на последиците, уговорени в чл. 10, т.3 от процесния Договор.

Предвид всичко изложено, съдът намира, че в случая не са изпълнени условията на чл. 92 от ЗЗД, поради което исковата претенция се явява неоснователна и недоказана и същата следва да бъде отхвърлена изцяло.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на делото и на основание чл. 78, ал.3 от ГПК, ответната страна има право на сторените по делото разноски. Искането за присъждането им е направено своевременно от страната, като е представен и Списък по реда на чл. 80 от ГПК. Приложени по делото са и доказателства за извършените разходите, както и за установяване на техния размер.

Предвид горното, искането за присъждане на разноски в общ размер на 3 380 лв., от които: 1.) 3 120 лв. – възнаграждение за процесуално представителство; 2.) 250 лв. – депозит ССЧЕ; 3.) 10 лв. – държавна такса за 2 бр. съдебни удостоверения, се явява основателно и следва да бъде уважено изцяло.

Водим от горното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „ВМ Ф.Д.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Лозенец“, ул. „*****, представлявано от управителя - М.С.М. против „П. Д.“ ООД, ЕИК *****, със седалище и с адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, бул. „*****, представлявано от управителя Л.А., **иск с правно основание чл. 92 от ЗЗД за заплащане на сумата 67 907.85 лева (шестдесет и седем хиляди деветстотин и седем лева и осемдесет и пет стотинки)**, представляваща договорна неустойка по чл. 10.3 от сключения между страните комисионен договор за извършени кетъринг услуги на храна, хранителни продукти от 01.06.2020 г., поради прекратяване от страна на ответника на договорните

отношения без предизвестие и в нарушение на договорените условия за прекратяване на договора, ведно със законната лихва по чл. 86 от ЗЗД, считано от датата на подаване на исковата молба – 14.07.2021 г. до окончателното плащане на главницата, **КАТО НЕОСНОВАТЕЛЕН.**

ОСЪЖДА „ВМ Ф.Д.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Лозенец“, ул. „*****, представлявано от управителя - М.С.М. да заплати на „П. Д.“ ООД,ЕИК *****, със седалище и с адрес на управление: гр. София, район „Лозенец“, бул. „*****, представлявано от управителя Л.А., на основание чл. 78, ал.3 от ГПК сумата 3 380 (три хиляди триста и осемдесет) лева, представляващата сторените по делото разноси.**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____